

Niin Kaunis On Hiljaisuus

Kaija Koo

Sotilas tuntematon kulkee
Ei muista mutta tuntee
Aamulla tulimeren
Kuumilla aalloilla keinuneen

Juurelle puun hän istuu
Kuvaa tyttönsä katselemaan
Silmiä se kirvelee
Kun on nähnyt liikaa

Mutta enemmän se koskee
Kun kotiin kirjoittaa

Niin kaunis on hiljaisuus
Ja kauniimpaa on kaipaus
Kun muistoissa hetken olla saa
Silmän isku on ikuisuus
Niin kaunis on hiljaisuus
Siellä jossain säilyy salaisuus
Sielu on surusta suunniltaan
Kun ei rakkainta nähdä saa

Hälle kerrottiin että kotiin
Kohta kuljetaan kuka ties
Mutta muistoissaan hän jos tänne jää
Niin hän on hävinnyt mies

Hän tietää miltä se tuntuu
Kun hiljaisuuteen jää
Ja savuverhon sameaan huntuun
Kaikki entinen häviää

Mutta niin kauan kuin hän kulkee
Elämä jättää jälkiään

Niin kaunis on hiljaisuus...